

Nr 209

av herrar Hamrin och Larsson i Umeå
om förbud mot försäljning av mellanöl.

När riksdagen 1971 på skatteutskottets förslag uppmanade alkoholpolitiska utredningen att inkomma med delförslag rörande mellanölsfrågan var detta orsakat av mellanölens användning som berusningsmedel av framför allt ungdomar.

När riksdagen 1965 biföll finansministerns förslag om att s. k. mellanöl på 3,6 viktprocent alkohol skulle få försälas utan åldersgräns i våra då omkring 20 000 livsmedelsbutiker, uttalades farhågor för att ett så alkoholstarkt öl skulle orsaka skadeverkningar. Tyvärr har dessa farhågor besannats. Mellanölet har inte blivit som det var avsett att vara, nämligen enbart en måltidsdryck med hög kvalitet. Mellanölet har i stor utsträckning blivit ett berusningsmedel för framför allt de yngre åldersgrupperna. Risken för bestående alkoholskador är givetvis större bland ungdomar än bland äldre personer. Om mellanölet skulle helt försvinna ur marknaden skulle detta innebära att den som legalt använder drycken skulle få avstå en måltidsdryck av tämligen hög kvalitet. Mot detta står de fördelar som vinnas genom att detta förhållandevis alkoholstarka öl helt undandras dem som använder drycken i berusningssyfte.

Då det gäller att skydda framför allt ungdomarna från att grundlägga osunda alkoholvanor, bör de nackdelar som uppstår för den legale brukaren av denne kunna accepteras. Svårigheten att framställa ett alkoholsvagare öl med hög kvalitet har i de diskussioner som förts när det gäller alkoholhalten i mellanölet ofta åberopats, men bryggerinäringen har de senaste åren lyckats framställa mycket höga kvaliteter även med låg alkoholhalt. Om man tillåter en låg alkoholhalt motsvarande den nuvarande pilsnern, bör detta kunna vara fullt tillräckligt, och en sådan dryck utgör inte samma lockelse till förtäring i berusningssyfte. Erfarenheterna av pilsnermissbruket upphörde nästan helt när alkoholprocenten sänktes från 3,2 procent till 2,8 procent. Des skadeverkningar, som mellanölet åstadkommit, är så pass allvarliga att drastiska åtgärder måste vidtagas för att komma till rätta med problemen.

De olika förslag som alkoholpolitiska utredningen föreslagit anser vi inte tillfyllest då de kommer att medge en betydande smyghandel med mellanölet. Ett förbud för försäljning av mellanöl är den enda framkomliga vägen om man verkligen vill komma till rätta med problemen som mellanölet förorsakat bland de yngre åldersklasserna.

Med hänvisning till det anförda hemställer vi
att riksdagen måtte besluta om förbud för försäljning av
mellanöl.

Stockholm den 20 januari 1972

MAC P. HAMRIN (fp)

SIGVARD LARSSON (fp)
i Umeå